

На території Берегова виявлено залишки пізньопалеолітичної стоянки (понад 12 тис. років тому), поселення епохи неоліту (IV–III тисячоліття до н.е.), доби пізньої бронзи (кінець II тисячоліття до н. е.), часу гуннів (IV–V століття).

Відомий реформатський церковний письменник Папої Паріз Ференц (1649–1716) у своїй книзі “*Dictionarium latino-hungaricum*” висунув гіпотезу, що за часів Римської імперії на Берегівщині було одне із східних прикордонних укріплень під назвою Пегіум (II–V ст.). Однак наукового підтвердження цього факту немає.

Берегово (з 2001 року) є містом обласного значення і районним центром Берегівського району Закарпатської області. З 26,5-тисячним населенням воно є одним із найдавніших міст України. Це єдине місто Закарпаття, де переважає угорське населення, саме тому воно є культурним центром угорців Закарпаття. Населення Берегівського району складає 52,3 тисячі чоловік, переважна більшість з яких угорці. У місті також проживають представники більш ніж 40 національностей: угорці, українці, русини, роми, росіяни, євреї та ін.

На початку 1990-х роках у місті проживало близько тридцяти тисяч чоловік. Після розпаду СРСР внаслідок економічної кризи, життєвий рівень населення помітно знизився. З міста виїхало за кордон багато працездатних людей, у тому числі інтелекція, зокрема інженери, лікарі та освітяни.

Поширені мови спілкування: угорська, українська, російська. Значна частина населення користується середньоєвропейським часом (мінус одна година від київського часу).